

brugsminister jo paatale det. Men jeg tror, at de fuldt ud have rettet sig efter alle de Forskrifter, de have faaet, saaledes at Pengene ere blevne anvendte efter den Bestemmelse, hvortil de ere bevilgede af Rigsdagen.

Hvad Husmændene saa ellers for øvrigt ville foretage sig, bliver deres private Sag, det har Landbrugsministeren eller Rigsdagen ingen som helst Ret til at blande sig i. Det er saare naturligt, at Husmændene ligesom andre Mennesker ønske at vide Besked med, hvad der sker her paa Rigsdagen, de have virkelig andre Interesser end ligefrem alene at dyrke deres Jord; de have Interesser som andre Mennesker naturligvis, og de ønske at vide Besked med den Politik, som føres her i Landet. Og derfor indbyde de Talere til deres Møder, og der er jo det mærkelige, at Husmændene have indbudt ikke alene det ærede Medlem for Ringsted og mig, men de indbyde jo Talere fra alle Partier. Det Møde, der blev afholdt i Kærehave ved Ringsted, var et ganske udmærket Møde. Jeg har ikke været til noget Møde i denne Sommer, som har imponeret mig i den Grad som dette Husmandsmøde ved Ringsted. At se samlet ca. 2,000 Husmand med deres Koner, at se en Vognpark paa en 150 maa, pæne Husmandskøretøjer — jeg maa sige, det forbavsede mig i højeste Grad, at et Møde kunde vinde en saadan Tilslutning. Det vidner om, at der indenfor Husmandsstanden er ved at vaagne en Interesse for Politik og offentlige Spørgsmaal, som man kun kan glæde sig over.

Den højtærede Landbrugsminister — nu forsvinder han fra os. Det gjorde han ogsaa den Dag. For han var ogsaa i Ringsted den Dag, men han var ikke ude til Mødet. Ogsaa der forsvandt han og gik et andet Sted hen. Den højtærede Minister mente, det var saa skammeligt, hvad jeg havde talt om der. Jeg havde talt om Militarismen, om Hofpensionerne, om Kongeskibet „Dannebrog“ og meget andet. Jeg skal nævne en Ting til, jeg talte om. Ved Slutningen af min Tale bad jeg Husmændene om at raabe et Leve for, at de danske Husmænd og Landarbejdere vilde gaa i Alliance med de organiserede Arbejdere i Byerne og i Fællesskab med dem føre Fremtidens Politik, og derpaa blev der raabt saa kraftige Leve- raab, at de maaske kunde høres fra Kærehave over til Bringstrup.

Nu siger jeg altsaa til den højtærede Minister, at jeg for mit Vedkommende

agter — og det gøre alle vi Socialdemokrater — at fortsætte paa samme Maade, at hvis Husmændene ville indbyde os til Møder, hvor vi skulle tale om dansk Politik, ere vi villige til at komme til Stede, for saa vidt Tiden tillader os det. Men nu vil jeg spørge den højtærede Minister: Hvad er det, han agter at gøre? Han taler om, at der skal træffes Forholdsregler, han udstøder saadanne fornummede Trusler, at man ikke kan vide, hvad hans Mening er. Jeg ved ikke, om han tænker at fare voldsomt frem mod det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) og mig, om vi skulle sættes fast, eller hvad han vil gøre, men det vil jo nu Tiden vise. Eller om det er Husmændene, han herigennem truer, om de maaske skulle miste de givne Bevillinger. Jeg vil bede ham udtrykke sig mere klart og tydeligt. Nu har jeg sagt, hvad jeg vil gøre, lad os nu høre, hvad den højtærede Landbrugsminister agter at gøre. Ere disse Trusler, han saa fornummet fremsætter, rettede mod det ærede Medlem for Ringsted og mig? Ere de rettede mod Husmændene? Hvad er i det hele taget hans Mening hermed? Det var godt at faa ren og klar Besked paa det.

Jeg skal saa gøre nogle faa Bemærkninger til den højtærede Justitsminister. De ville sikkert erindre, at ved ikke saa faa Lejligheder er, naar vi have behandlet Justitsministerens Budget, den højtærede Justitsminister staaet frem her i Tinget og har udtalt sin store Tilfredshed med den Enighed og Tilslutning, der var om Justitsministeriets Budget. Han kunde pege hen paa, at her var en fredhellig Plet paa Finansloven, hvor alle stode enige og samlede om Justitsministeren. Men de Tider synes nu at være forbi. Jeg tror ikke, man længer kan sige, at Justitsministeriets Budget eller Justitsministerens Administration er et fredhelligt Omraade, thi er der noget, som er blevet stærkt kritiseret ved denne Forhandling og ogsaa udenfor denne Sal, saa er det ganske sikkert den højtærede Justitsministers Administration. Og det er jo ikke fra en enkelt Side, denne Kritik er kommen frem, men det er, kan jeg sige, fra alle Sider. Alle Partiers Blade have enstemmigt og stærkt kritiseret den højtærede Justitsministers Administration. Hans egne Tilhængere her i Tinget have ogsaa staaet op og kritiseret enkelte af hans Handlinger. Han møder altsaa, synes jeg, en Modstand, som er saa stor og stærk, at man neppe tidligere har set en saadan Modstand rettes mod en Minister. Nu er der jo draget